

И пак по тъмно пристигахме в нашия хотел – нали имаме резервация. Добре!!! Народът се нарежда в коридора и си чака стаите. Суматоха – няма достатъчно стаи за двойките. Аз излизам да си взема куфара – нали помните – той е на покрива на тойотата, а през това време – чоп!!! Маята изтегля късата клечка и ние сме в стаята с веселбата и младежта – а като влизах исках да предложа именно това – закъснях, но оня горе си знае работата. Затова пък получихме правото да се полеем първи с топла вода и да свалим поне малко от прахта. После имаше вечеря, но какво ядохме не помня – много исках да се добера до леглото. За да заспим по-лесно Тигърчето и Коцето решиха да изяснят няколко недоразумения от изминалия ден, като бяха абсолютно сериозни, докато другите се заливахме от смях на диалозите им. Питам ги : вие от кога се познавате, а те – от няколко дни и се гледат като ли че се виждат за първи път – може и да е истина ☺ Лека нощ момчета – благодаря ви денят беше чудесен и незабравим!!! ВС!!!

26 ноември 2018 г.

Ставаме, обхождаме селото (добре де – все пак са две къщи – село си е). Алфи и другарите му са измили колите. Да ама, водата в локвите не попива – ама нали беше сухо?!?! Ето още нещо, което обяснява следите от порои и наводнения. Пустиня – жадна е, а не пие!!!

Забравих да кажа УРА – днес се прибираме в Чили!!!

Боже – минаха само три дни, а ми се иска да избягам на четири крака от тук. Ами тези хора, които цял живот живеят и работят в тези условия, ами Алфи??? Може би затова не можах да определя на колко години е – започнал е да прилича на мумия- поне отвън, а от вътре – нали и той диша този пушеляк!!! А колко са такива като него??? Имам чувството, че дихателният ми тракт е облепен с плътен слой прах и няма махане. Не зная изстинал ли съм или причината за запушения ми нос и кашлицата е прахта!!! Но ВС!!! Благодаря ти Тигърче – колко ни е хубава кочинката – трябваше да ни доведеш чак в Боливия, за да разберем това!!!

Палим и тръгваме!!!

Днес ще спрем и видим Лагуна Колорада След около час сме там. Лел-е-е-е!!! Вижте снимката по-долу!!!

Как да го разкажа – хиляди фламинго, няколко вулкана се оглеждат във водите на езерото и са оцветени във всички цветове на дъгата!!! Спокойствие, гарнирано с ред и чистота, дори в тоалетната на над 4200 метра. Чета, написаното и не ми харесва – не мога да ви я опиша така, че да я видите тази картина – мъча се да я нарисувам, а се получава плоска и непривлекателна. Трябва да го видите това чудо с очите си – няма друг начин!!! ВС!!!

Разходката по дигата между двете езера продължи повече от 2 часа. Чудиш се накъде да гледаш и какво да снимаш. Благодаря ти Тигърче!!! ВС!!!

Преди да напуснем Боливия видяхме и още едни красоти :

Съжелявам, но името и място ми бягат – няма ги в твърдата памет, а и липсват и в записките ☺, но бяха впечатляващи, независимо от студа.

И сега следва дългоочакваната среща с Боливийската митница – нали помните – влязохме в тази страна като италианци – ама какви ще излезем и въобще ще излезем ли от там днес или ще трябва да рискуваме и с пълзене и прибежки ще се промъкваме към Чили през неразминирани полета... Много сериозни въпроси!!!

Изненадите не спират – този път мазния митничар го нямаше, или аз не го видях, а братовчедката му от Чилийската туристическа индустрия беше уредила нещата предварително и не се наложи даже да слизаме от колите, за да излезем от Боливия. Сигурно този път ни задържаха нарочно в колите – ами ако вземе някой да поиска да види италианските ни паспорти – нали такива се водим – от къде да му ги намерим???

В къщата на Чилийската граница нещата стоят по друг начин. Всички са много сериозни – слизаме – всеки си носи куфара и на опашка. Паспортите се проверяват и им се блъска по един печат. След това всеки на тезгяха с куфара си – отваряш, рови се в него, гледат те в очите – ами акои ... минаваш. Това е проверка за това дали носиш плодове, наркотици или там каквото е забранено. Няма скенери, няма кучета – има митничари. Те така се правят нещата!!!